

Полупияний хелиастъ подмѣта?  
Какво е туй двусмислие на думи?  
Зловѣщиятъ му погледъ и усмивка  
Каква измама криятъ? . . . Върху Евтий  
Катъ мълния, исподъ рѣсници тъмни  
Устрѣля гнѣвно Фрина огненъ взоръ —  
И буря бѣ слѣдъ мълнията близко.  
Но сладкодумний Хиперидъ прѣвари:

«Зашеметилъ е сладкий вакховъ даръ  
На стареца разшантавений умъ;  
На пиръ у Фрина, старче, не е гракалъ  
До нинѣ гарванъ . . . Горѣ на Олимпъ,  
За весель пиръ, самитѣ богове  
Прѣкжсвали сж своитѣ дѣла.  
Или незнай това мждрѣйшии Евтий?  
А Зевсъ, — не се ли самъ прѣвърна той  
На бикъ — за мигъ божественостъта своя  
Като отмахна — да се наслади  
Отъ красотата? — Или и това  
Е щукнало изъ паметъта на Евтий?  
Или той мисли, че на боговетѣ  
Да подражавашъ ще да е прѣстѣпно?»  
Тукъ Хиперидъ, къмъ старий Хелиастъ  
Като устрѣли погледъ, възкликна:  
«Въвъ положи, катъ низкий лобъ на Евтий,  
Плѣшивостъта плѣшиви мисли мжти! . . .  
Другари! ний въздадохме достойно  
На боговетѣ честь — и да въздигнемъ